





MEDINACELI 4* - *Pl. Duc de Medinaceli, 8 Barcelona*

Temps era temps, al que és ara la Plaça Duc de Medinaceli, s'hi emplaçava el convent de Sant Francesc. Un gran conjunt arquitectònic construït al segle XIII en homenatge al pas del Sant per Barcelona, que arribava de l'actual plaça fins a la Rambla.

A meitat del 1835, va tenir lloc la jornada coneguda com la Crema de Convents. El convent de Sant Francesc patí danys a causa del foc i la comunitat de monjos que hi habitava va ser expulsada de l'edifici, quedant un temps abandonat. El 1836 acollí una presó i una caserna i, un any després, va ser íntegrament enderrocat.

Un cop destruït, es van repartir els terrenys i, bona part d'ells, l'Ajuntament de Barcelona els destinà a edificació particular.

En aquest context, l'any 1848 Pere Villoch va adquirir el número 7 de la plaça i, una mica més tard, va ampliar l'adquisició amb el número 8, tot construït a posteriori la Casa Villoch.

La data que figura esculpida en pedra en un dels costats del pati interior, posen de manifest que la major part dels treballs de construcció de la casa es van realitzar al llarg de l'any 1852.

L'edifici que l'arquitecte Francesc Ubach projectà per a Pere Villoch és un exemple paradigmàtic de l'arquitectura residencial benestant neoclàssica de mitjans del segle XIX a Barcelona. Construït del tot de nova planta sense condicionants estructurals aparents en una parcel·la de geometria ben regular, desenvolupa els recursos estructurals i compositius característics de l'arquitectura en aquest període.

Les característiques estructurals i compositives d'aquest edifici es poden identificar també en altres cases de la mateixa plaça del Duc de Medinaceli –en especial les cases 5 i 6– bastides gairebé simultàniament a la de Pere Villoch.

